

kov lastnikov pa uporablja svoja nova vozila za vožnje po goratem in gričevnatem svetu. Temu ustrežna je velikanska nevarnost, ki se poraja zaradi tega. Iz Allgäu, Rhöna, Vogesov in Švabske Albe v Zvezni republiki Nemčiji se kopičijo pritožbe zaradi škode v naravi in zaradi ogrožanja sprehajalcev. Kolesarska društva se distancirajo od novo nastajajoče »Evropske mountain bike organizacije«, ki si je med drugim zastavila za cilj, da bo organizirala nacionalne in mednarodne dirke s takimi kolesi.

Zaradi takšnega novega škodljivega razvoja so še posebno ogrožene predalpske regije in celo cone v visokogorju, prav tako pa seveda tudi pokrajina v sredogorju v vseh zahodnonemških zveznih državah. Največja škoda prihaja z rekreacijskih območij na robovih velikih mest. Ministrstva nemških zveznih držav različno jemljejo to zaskrbljenost. Razumljivo je, da nočejo omejiti čarov kolesarske vožnje in torišča, na katerem se udeležujejo kolesarji, hkrati pa seveda hočejo omejiti škodo v pokrajini in obvarovati sprehajalce in gornike. Obstaja soglasje, da smejo tudi

kolesarji uporabljati le stalne že urejene poti, sprehajalne poti pa le tedaj, če so široke najmanj dva metra. Pomembne pogoje so postavili v bavarskem ministrstvu za varstvo okolja; tam bodo natančno preudarili, ali naj bi vožnje po določenih cestah in poteh omejili, seveda ustrezno z določili in prepovedmi zakona o varnosti v cestnem prometu in zakona o varstvu narave. Nobenih drugačnih razlag ne dopušča minister za varstvo okolja Alfred Dick, ko je predpisal brezpogojno prednost pešcem na sprehajalnih poteh in ko je prepovedal s terenskimi vozili vseh vrst, z motorjem ali brez njega, voziti zunaj stalnih poti in cest.

Drugi deželni ministri so sporočili, da poznajo nevarnost in da bodo premislili, kakšnih korakov naj bi se lotili. Popotniška društva in združenja skrbno opazujejo razvoj dogodkov. Svoje sekcije za varstvo okolja so prosila, naj razvoj pozorno zasledujejo ter ob vsakem alarmantnem odkritju predvsem najprej najdejo krivce in jih opozorijo na škodo, ki jo povzročajo, v skrajnih primerih pa naj napišejo prijave sodnikom. (Sauerland Zeitung)

NA ZNAMKAH, DOPISNICAH IN ŽIGIH UPODOBLJENA GORA

TRIGLAV POTUJE S POŠTO PO SVETU

JANKO ŠTAMPFL

Triglav je v zavesti Slovencev že od nekdanj precej več kot apnenčasta gmota. Že prve priseljence je ustrahoval s svojo mogočno podobo in se vrnil v njihova verovanja — tako nosi isto ime kot starslovenski bog s tremi glavami, vladar svetlobe in teme, nebeškega, zemeljskega in podzemeljskega carstva.

Lahko ga označimo tudi z nekaj preprostimi dejstvi: z 2864 metri je najvišja gora Julijskih Alp ter hkrati najvišji vrh ne le v Sloveniji, temveč tudi v Jugoslaviji.

Le malo je ljudi, ki so svoje doživetje ob pogledu na Triglav izrazili tako prepričljivo kot Kugy: »Tam stoji Triglav, prav zadaj se prikazuje iz temno žarečega, mističnega žara davnih stoletij in raste v svetlo luč naših časov. Visoko sega v sinje višave, resnobno glavo mu venčajo nebesni oblaki, na njegovem širokem, skalnatem čelu se svetlika sij vladarja, v globokih gubah njegove skalnate obleke se skrivajo bajke.«

SPREHOD SKOZI ZGODOVINO

Tako je človekova neugasljiva želja po raziskovanju in odkrivanju neznanega vodila štiri pogumne može, da so 26. avgusta 1778 premagali strah in se povzpeli

na vrh Triglava. Sledili so vzponi posameznikov v spremstvu domačih vodnikov. Leta 1872 si je kaplan Ivan Žan prizadeval v Bohinjski Bistrici ustanoviti prvo slovensko gorsko društvo »Triglavski prijatelji«. To je bil tudi predhodnik Slovenskega planinskega društva (1893). Ker leta 1874 ustanovljena sekcija nemškega Alpenvereina ni delovala le planinsko, temveč vedno bolj tudi ponemčevalno, so se prizadevanja za narodnostno samostojnost Slovencev prenesla iz mest, časopisov, taborov in čitalnic tudi v gore. To je najbolj pripomoglo, da smo se Slovenci prvič poistovetili z gorami — zlasti s Triglavom. Še močneje smo se Slovenci poistovetili s Triglavom leta 1941, ko je postal simbol Osvobodilne fronte. Tako se je lik Triglava izvil iz bajk, se polagoma utrdil v naši zavesti ter se končno razločno upodobil v slovenskem republiškem grbu.

Že zelo zgodaj se je pokazala težnja, naj bi območje Triglava zaščitili z zakonom. Zamisel, da bi dolina Triglavskih jezer postala rezervat, obstaja že od leta 1908, žal pa takrat ni bila uresničena. Po prvi svetovni vojni so 1. julija 1924 s podpisom zakupne pogodbe zavarovali dolino Triglavskih jezer kot narodni park za 20 let in tako je Triglav postal tudi predhodnik jugoslovanskih narodnih parkov. Leta 1959 je bil sprejet zakon o narodnih parkih. Na

Poštni žig ob 60-letnici slovenskega planinstva — in znak Filatelističnega kluba, ki se imenuje po naši najvišji gori

podlagi tega zakona so 26. maja 1981 razglasili Triglavski narodni park in tako u zakonili varstvo 84 805 hektarov Zlatorogovega kraljestva s Triglavom v središču.

Seveda se vsa ta naša čustva odražajo tudi na znamkah in v drugem filatelističnem gradivu. Že Ivan Vavpotič je narisal Triglav kot slovenski simbol, prav tako Božidar Jakac na svojih osnutkih partizanskih znamk v Bazi 20 med vojno, zadnja leta pa se najbolj trudimo ohraniti čisto okolje, zato je Triglav tudi na dveh znamkah Evropskega varstva narave.

PREDLOŽKI ZA POŠTNE ZNAMKE

Božidar Jakac je leta 1941 pripravil več predložkov za serijo dobrodelnih znamk (z doplačilom) v korist gradnje doma PTT uslužbencev v Ljubljani. Na osnutku za 50 par + 25 par je motiv Triglava.

Jeseni leta 1943 je Božidar Jakac v Bazi 20 v Rogu pripravil izdajo slovenske partizanske znamke. Nekaj skic, datiranih s 16. 10. 1943, je ohranjenih. Skoraj na vseh skicah je stiliziran simbol Triglava in kratica OF. Zaradi tehničnih težav ta zamisel ni bila uresničena.

Za serijo ob 10-letnici OF je Božidar Jakac naredil 18 predložkov. Na vseh je tudi stiliziran Triglav — OF. Dva od teh sta bila tudi uporabljena.

TRIGLAV NA ZNAMKAH

Triglav je bil prvič na znamkah slovenskih verigarjev iz leta 1919, in sicer na znamkah večjega formata, to je za 20, 25, 30 in 40 vinarjev. Triglav je upodobljen med nogami sužnja, ki trga okove. Te znamke so najprej izšle v kamnotisku na različnih vrstah papirja, nato v knjigotisku, spet na različnih vrstah papirja, tudi z žagastim zobčanjem. Znamke za 30 vinarjev so bile pozneje pretiskane z oznako »porto«.

V stari Jugoslaviji je bil Triglav upodobljen še na znamki za 2 dinarja v bloku. Poleg ženske v slovenski narodni noši je upodobljen Triglav z Aljaževim domom v Vratih.

Nemčija je leta 1941 izdala znamko za 25 + 15 pfenigov, in sicer v seriji okupacije slovenskih krajev, na kateri je Triglav. Ta serija je znana pod imenom »Deutsch für immer«.

Po osvoboditvi je prva znamka s sliko Triglava izšla leta 1951 v seriji znamk za letalsko pošto, izdani ob 12. kongresu Mednarodne zveze planincev (UIAA) na Bledu, in sicer za 5 dinarjev.

Na ozadju znamke za 70 dinarjev, izdane ob II. jugoslovanskem alpskem rallyju leta 1953 ter v spremenjeni barvi in z ustreznim pretiskom za STT se tudi vidi Triglav.

V seriji »Umetnost skozi stoletja v Jugoslaviji« je 2. oktobra 1968 izšla znamka za 3.00 dinarje z reprodukcijo slike Antona Karingerja »Triglav iz Bohinja«. Pri tej znamki je nastala pomota v naslovu slike, ki bi se moral pravilno glasiti »Bohinjsko jezero«. V ozadju pa je naslikan tudi Triglav.

Ob 200-letnici prvega vzpona na Triglav je 26. avgusta 1978 izšla znamka za 2 dinarja.

Devetega marca 1987 sta izšli dve znamki »Zaščita narave — Evropa«, in sicer za 150 in 400 dinarjev. Na obeh je upodobljen Triglav.

Za vse navedene znamke razen za verigarje so bili izdani tudi uradni ovitki prvega dne, za »Evropsko varstvo narave« pa tudi MC.

STILIZIRAN TRIGLAV, PRETISKI IN SLOVENSKI GRB

Stiliziran Triglav je tudi na pretisku pomožnih izdaj za: a) Ljubljana: 7. junija 1945 na znamkah Ljubljanske pokrajine; b) Maribor: 15. junija 1945 na rednih znamkah nemškega Reicha (Hitler); c) Murska Sobota: 22. junija 1945 na rednih madžarskih znamkah iz leta 1943/44.

Stiliziran Triglav je upodobljen tudi v slovenskem grbu. Tako je bilo v seriji, ki je izšla 29. novembra 1948 ob petletnici Avnoja in ki prikazuje zvezni in republiške grbe, tudi znamka za 3 dinarje s slovenskim grbom. Obstaja tudi maksimum karta s to znamko in ovitek prvega dne.

Ob prazniku dela, 1. maju, je bil leta 1946 v Ljubljani na pošti 1 v uporabi osmerokoten žig s stiliziranim Triglavom in kratico OF. Odtisovali so ga v rdeči barvi.

Ponovno je bil stiliziran Triglav uporabljen 27. aprila 1951 ob 10. obletnici ustanovitve OF v Sloveniji. Izšli sta dve znamki, za 3 dinarje (Franc Rozman-Stane) in 5 dinarjev (partizanski kurir). Motiv stiliziranega Triglava se ponovi tudi na ovitku prvega dne ter na priložnostnem žigu. Avtor ovitka, znak in žiga je Božidar Jakac. V slavnostnih dneh, 26., 27. in 28. aprila 1951, je pošta Ljubljana 1 uporabljala poseben strojni žig (flam), ravno tako s simboliziranim Triglavom. Ovitek OF je bil v spremenjeni barvi uporabljen tudi 22. ju-

lija 1951 ob proslavi dneva vstaje slovenskega naroda (založnik Filatelistična zveza Slovenije).

Od 1. do 3. avgusta 1953 je bil v Mojstrani ob 60-letnici slovenskega planinstva v uporabi poštni žig z vrisanim motivom severne stene Triglava.

Ob 20-letnici Kočevskega zbora je Filatelistična zveza Slovenije (FZS) izdala dva ovitka: za II. republiško filatelistično razstavo v Kočevju, žigosan z žigom Kočevje 3. 10. 1963 (OF, stiliziran Triglav), in za spominsko zasedanje skupščine SRS, žigosan s posebnim žigom kot prejšnji, vendar z datumom Ljubljana, 5. 10. 1963.

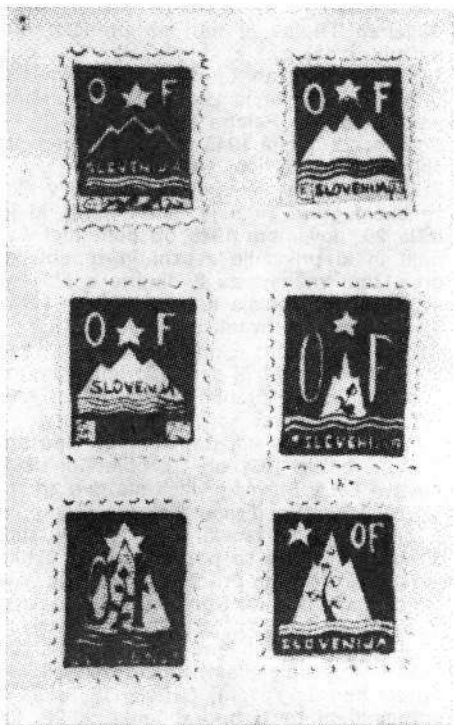
V Ljubljani je bil 6. kongres SZDL Slovenije. Filatelistična zveza Slovenije je izdala spominski ovitek, ki je bil žigosan z žigom Ljubljana, 5. 4. 1966 (stiliziran Triglav).

Ob 25-letnici Jakčevih osnutkov za partizanske znamke je bila razstava teh osnutkov v Kočevju. Izšel je spominski ovitek in bil uporabljen poštni žig (stiliziran Triglav): OF, zbor slovenskih poslancev 1943—1968, 3. 10., Kočevje.

Tridesetletnico kurirskih zvez NOV je FZS počastila s priložnostnim ovitkom, na katerem je žig 23. XII. 1972, Ljubljana (stiliziran Triglav).

Ob 30-letnici ustanovitve Denarnega zavoda Slovenije pri predsedstvu SNOS je

Nekateri izmed osnutkov Božidarja Jakca, ki jih je med vojno izdelal za slovenske poštne znamke, vendar do izdelave ni nikoli prišlo

bil 12. marca 1974 v uporabi enak žig z različno navedbo kraja v Ljubljani in Črnomlju. Notranjost poštnega žiga je enaka v bančnem žigu, ki ga je partizanski Denarni zavod Slovenije uporabljal leta 1944 (stiliziran Triglav, nad njim peterokraka zvezda).

Stiliziran Triglav je tudi na spominskem ovitku ob VIII. zboru gorenjskih aktivistov v Domžalah 22. junija 1975, kot tudi na priložnostnem žigu.

Triglav, simbol svobode — to je tema spominskega pohoda partizanov na Triglav. V uporabi so bili trije žigi: a) 18. 7. 1986 — 64284 Triglav — Triglavski dom; b) 19. 7. 1986 — 64284 Triglav — Aljažev stolp; c) 19. 7. 1986 — 64260 Bled — Rudno polje.

V vseh treh žigih je prikazan stiliziran Triglav (s kratico OF).

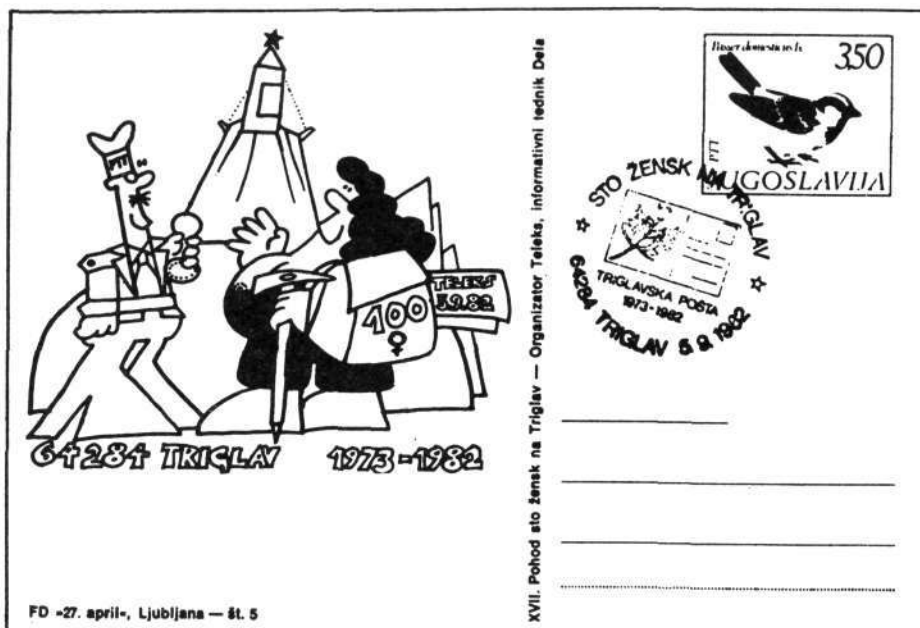
Stiliziran Triglav uporablja v svojem emblemu tudi Turistična zveza Slovenije; prav tako ga ima v poštnem žigu oziroma frankirnem strojčku (flam).

TRIGLAV NA PRILožNOSTNIH OVITKIH IN KARTICAH

Na uradni kuverti Filatelističnega društva Triglav je znamka za 5 dinarjev, žigosana s priložnostnim žigom »Kongres mednarodne unije za alpinizem UIAA, 14. VII. 1951«; obstaja tudi MC z isto znamko.

Zelo aktivno je bilo pri izdajanju spominskih ovitkov Filatelistično društvo PTT. Triglav kot motiv nastopa na naslednjih ovitkih:

- 1. 5. 1959 — Mojstrana: VII. zbor planincev PTT Jugoslavije;
- 5. 3. 1968 — Ljubljana: 75-letnica slovenske planinske organizacije (slika Triglava in emblem PZS);
- 14. 6. 1970 — Mojstrana: III. zbor planincev PTT v Vratih (risba Triglava iz Vrat z Aljaževim domom);
- 7. 8. 1970 — Mojstrana: 75 let Aljaževskega stolpa (Aljažev stolp, portret Jakoba Aljaža, pesem Oj Triglav, moj dom, / kako si krasan! / Kako me izvabljaš / iz nizkih ravan);
- 26. 8. 1978 — Triglav: 200-letnica prvega pristopa na Triglav (štirje srčni možje, v ozadju Triglav, žig Triglav);
- 27. 8. 1978 — Bohinjsko jezero: 200-letnica pristopa na Triglav (enak ovitek kot pred tem, žig Bohinjska Bistrica);
- 14. 9. 1980 — Mojstrana: Dan planincev Slovenije (Aljažev dom v Vratih, v ozadju Triglav);
- 26. 2. 1983 — Ljubljana: 90-letnica ustanovitve Slovenskega planinskega društva (emblem PZS 1893—1983 s Triglavom);
- 17. 9. 1983 — Triglav: Otvoritev povečanega Triglavskega doma na Kredarici (stiliziran Triglavski dom, v ozadju Triglav — isti motiv je bil uporabljen tudi na propagandni nalepki);

FD -27. april-, Ljubljana — št. 5

Karikaturist Andrej Habič je narisal, Filatelistično društvo »27. april« iz Ljubljane pa izdalo kartico ob pohodu Sto žensk na Triglav leta 1982, na kateri je tudi poseben poštni žig

● 7. 8. 1985 — Triglav: 90 let Aljaževega stolpa na Triglavu (Aljažev stolp na vrhu Triglava).

Od leta 1966 organizira tednik TT (Tedenška tribuna) in njegova naslednika ITD (Ilustrirani tednik Dela) ter revija Teleks pohod »Sto žensk na Triglav«. Na pobudo Milana Govekarja, tedanjega člana Filatelističnega društva Ljubljana, od leta 1972 s svojim prispevkom za filateliste sodelujejo tudi sodelavci pošte.

Vzrok, zakaj je prvič triglavska pošta poslovala kot izpostava mojstranske, je preprosto. Pri Aljaževem stolpu je meja širšega okoliša pošte Mojstrana, in to še iz časov, ko je svet na Triglavu spadal v takratno občino Dovje. Med obema vojnama se je Aljaževega stolpa skoraj dotikala meja med takratnima kraljevinama. Danes je prav na vrhu tromeja občin Jesenice, Radovljica in Tolmin. Ko je slovenska javnost slavila 1970. leta 75-letnico postavitve Aljaževega stolpa, je nekomu šinilo v glavo, da je vrh pravzaprav tudi bohinjski. Tako je bil narejen osnutek in izdelan žig z jubilejnim besedilom in oznako pošte Stara Fužina. V FD PTT so napako še pravočasno opazili in jo popravili, tako da je žig nosil pravo ime: Mojstrana. (Enako napako so zaradi napačnih navodil ljubljanskih poštних uslužbencev leta 1987 naredili tudi novosadski filatelisti. Izdali so MC »Varstvo narave« s Triglavom na znamkah, odhodno pošto pa so postavili po navodilih Ljubljčanov na

Bled. Tako MC po strogih merilih maksimalije ne ustreza pravilom.)

Drugi vzrok je bilo pomanjkanje časa med idejo in pohodom leta 1972. Zamisel je nastala, ko se je avgust že prevešal v drugo polovico. Na PTT podjetju Kranj in v ZPTT Ljubljana so pokazali razumevanje: poskrbite za primeren osnutek, pravočasno naredite žig, v Kranju pa mora biti vsaj tri dni pred odhodom. »Seveda pa se pošta,« je dejal pomočnik direktorja Joža Praprotnik, »še ne bo mogla imenovati po Triglavu, ampak bo izpostava pošte Mojstrana. V prihodnje, če boste s tem nadaljevali, se pravočasno organizirajte, pa se bomo tudi mi.« — Andrej Habič, žal že pokojni odlični karikaturist, je tako rekoč v hipu pripravil osnutek za žig, v ljubljanskih PTT delavnicah so ga hitro izdelali in 1. septembra 1972 okrog 17. ure sta Joža Praprotnik in Donat Štibelj na verandi hotela Jezero v Bohinju odtisnili prve žige. Okrog 8. ure zjutraj 3. septembra 1972 je bil žig prvič odtisnjen tudi ob Aljaževem stolpu na vrhu Triglava.

Sicer pa so triglavski poštarji 1972. leta odpremili s Triglava 1500 pošiljk, med njimi 15 pisem, ki so največja redkost triglavske pošte. Z leti je število oddanih dopisnic, razglednic in drugih pošiljk nanašalo in upadalo. Giblje se med 2000 in 3500 pošiljkami. Vsakič so vmes priporočena, nujna in letalska pisma, pa paketi s kamenjem s Triglava, vrednostna pisma in pisma s povratnico; leta 1980 sta triglavska poštarja prvič izplačala tudi denar z bančne hranilne knjižice.

Od leta 1973 posluje ob različnih priložnostih samostojna pošta 64284 Triglav. Ta pošta je tako edina na svetu, ki zares po-

sluje na vrhu najvišje gore v državi. Od tega leta redno izhajajo kartice ob pohodu Sto žensk na Triglav.

V enaki obliki kot kartice pohoda Sto žensk na Triglav je 4. 7. 1976 izšla tudi kartica za Planinsko pot osvoboditve — Planine Jugoslavije.

CELINE Z MOTIVOM TRIGLAVA

Avgusta 1933 je na dopisnici z znamko kralja Aleksandra za 75 par slika »Bohinjska Bistrica s Triglavom« (Katalog celin, Filatelista 1972, Kraljevina Jugoslavija št. 3 — prva redna propagandna izdaja dopisnic s slikami predelov Jugoslavije).

V IV. seriji dopisnic je decembra 1937 izšlo več dopisnic. Uporabljena je bila znamka za 1 dinar (kralj Peter). Med 50 motivov Direkcije Ljubljana je Triglav na naslednjih: 38. Triglav, 39. Triglavski masiv, Stenar, 40. Triglavsko jezero — Je-

zero, 41. Triglavsko jezero — Jezero iz koč, 42. Triglavsko jezero — Jezero s koč, 43. Triglavsko jezero — Koča. Vse dopisnice so bile tiskane v štirih barvah slike: modro siva, svetlo zelena, olivna in rjava.

V V. seriji leta 1938 z znamko kralja Petra za 1 dinar so za Direkcijo Ljubljana izšli med 64 motivi v modri barvi Aljažev dom, Aljažev stolp, Triglav, dve dopisnici Triglavskega jezera, vzpon na Triglav ter Veliki in Mali Triglav, v zeleni barvi pa dva motiva Triglavskega jezera.

Po osvoboditvi je bilo 26. marca 1951 izdano pismo-celina za letalsko pošto. Na znamki za 5 dinarjev je prikazano letalo ob Triglavu. Enako pismo je bilo uporabljeno s pretiskom vrednosti 30 dinarjev na 5 dinarjev, leto pozneje, marca 1952 pa z novo vrednostjo 28 dinarjev na 5 dinarjev tudi za uporabo STT-VUJNA.

(Filatelistični zbornik 1988)

NOVA KNJIGA ZA PLANINSKO KNJIŽNICO

PREHODIL BI SVET ZA EN SAM NASMEH

VIKI GROŠELJ

Medtem ko so še pred nekaj leti knjige iz planinske literature izhajale v glavnem v mariborski zbirki »Domače in tuje gore« in so druge slovenske knjižne založbe le zelo poredko izdale kakšno tako knjigo, postaja zadnja leta planinska in alpinistična literatura eden od pomembnih sestavnih delov prav vseh slovenskih založb. Kot kaže, so takšne knjige zanimivo tržno blago, kar pravzaprav ni nič čudnega pri več kot sto tisoč članih slovenske planinske organizacije in poleg tega še pri številnih drugih neorganiziranih privržencih planinskega športa, pustolovščine, doživetij, esejistike in filozofije.

Tako te dni izide pri Državni založbi Slovenije novo delo alpinista Vikija Grošlja »Prehodil bi ves svet za en nasmeh«, v katerem avtor opisuje svoja doživljanja na najvišjih vrhovih vseh celin, na katerih je že stal, in okoli njih. Planinski vestnik ponuja v branje odlomek iz te najnovejše Grošljeve knjige — seveda z vabilom k branju celotnega dela. (Op. ur.)

UVOD

Takrat, že kar malo oddaljenega leta 1974, ko sem prvič stopil na Mont Blanc, niti v sanjih nisem slutil, kam vse me bo še zanesla pot. Tudi po Everestu leta 1979 še nisem vedel, da bodo magične točke, ki na posameznih kontinentih segajo najvišje, postale moj življenjski izziv. Šele na Kilimandžaru leta 1985 se mi je utrnila

vabljava misel: splezati na najvišje vrhove celin, spraviti na papir vtise, doživetja, uspehe in razočaranja, čudenja nad daljnimi svetovi in jih urediti v zaokroženo celoto, ki bo nekoč morda — knjiga.

S to željo so poti do novih vrhov postale krajše. Leta 1986 sem bil na Aconcagui, 1987 na Denaliju (Mount McKinley) in 1988 na Mount Kosciusku, najvišjem vrhu Avstralije.

V mesecih in letih, ki so sledila, se je misel o tej knjigi pojavljala vedno znova, se oblikovala kot želja, kot pustolovščina, kot izziv, kot potreba.

Vrhovi kontinentov pa so vendarle le vodilo, ki uokvirjajo to zgodbo. Zgodbo o življenju, ki ga živim, o spoznanjih, ki me učijo, in o sanjah, ki se lahko uresničijo.

ŠMARNI GORA

Kaj je tisto najvišje in kaj je tam zadaj? Dve vprašanji in velika želja — zadostiti, potešiti to radovednost — me spremljajo, odkar se spomnim in zavedam sam sebe.

Ob jutrih, ko mi še ni bilo treba vstajati prežgodaj, sem že čisto buden rad poležaval. Koleni, ki sem ju krčil pod odejo, sta oblikovali čudovite gore z navpičnimi stenami, položnimi grebeni in strmimi žlebovi. Takrat, ko še nisem vedel, da bom plezal in se smučal po resničnih gorah, sem na tistih domišljajsko oblikovanih opravljal drzne vzpone in še bolj vratolomne spuste. Ure in ure bi se lahko tako predajal sanjarjenju, če me ne bi dan zabil na plano. Tam zunaj pa je bilo vedno na